AVUSTRALYA'DA

ELELE

YIL 2. SAYI 13 * BATI TRAKYA TÜRKLERİ * MAYIS/HAZİRAN 1995

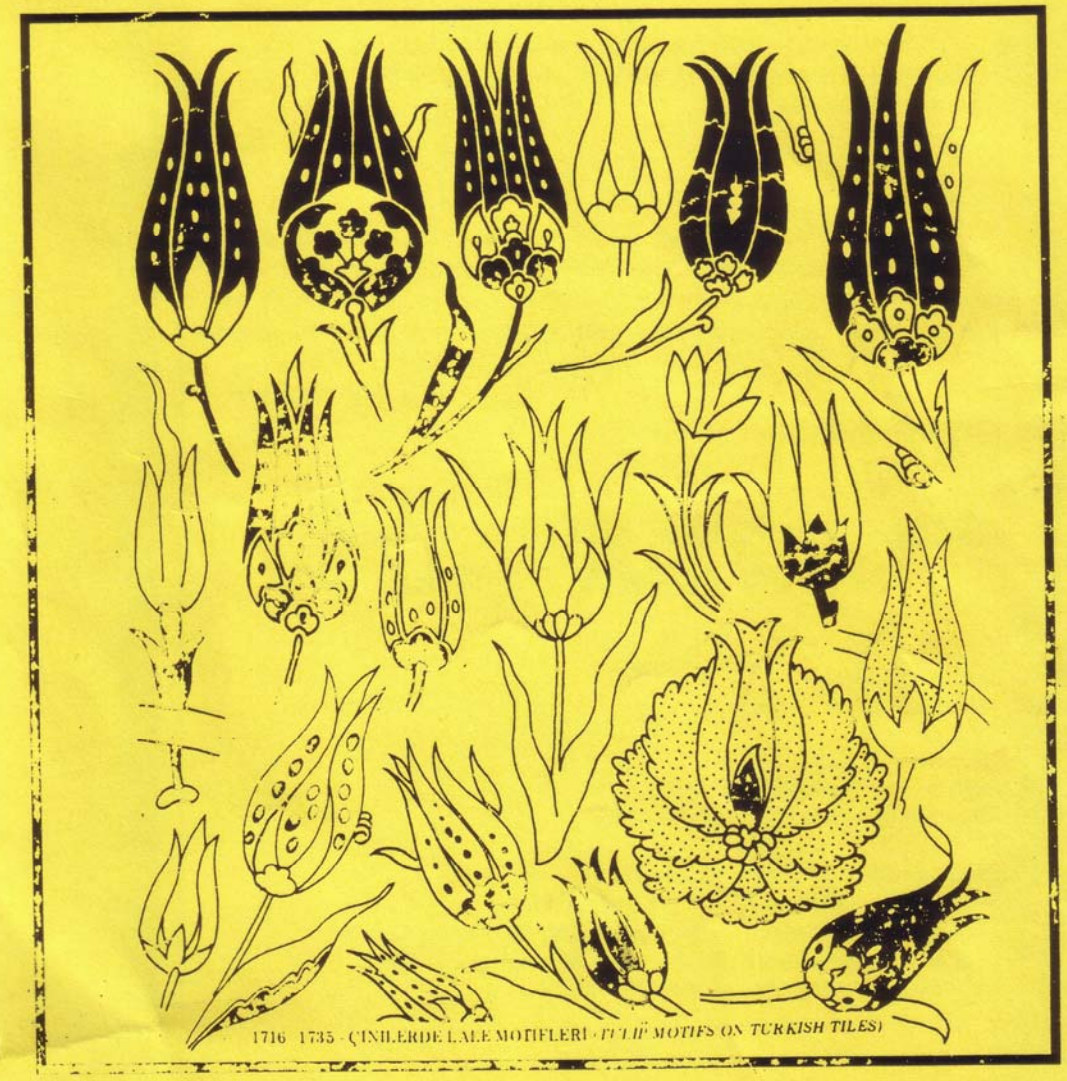

1716 1735 - ÇİNİLERDE LALE MOTİFLERİ / *TULIP MOTIFS ON TURKISH TILES)*

Saygı değer Türk toplumu

Bu Dergi Batı Trakya Türk İslam Derneği, Batı Trakya Türk Kadınlar Kolu ve Batı Trakya Türk Eğitim kolunun ortak ürünüdür.

Sizlere hizmet için kurulmuş olan BASIN ve YAYIN koluna destek vermek her Batı Trakyalı Türk'ün vazifesidir.Bu dergi şahsen kimseye ait olmadığı gibi hepimizin ortak malıdır.Herkezden gelecek mektup, hikaye, fıkra, şiir v.s yazılarınıza kapımız açıktır.

Göndereceğiniz yazıların altına isminizi yazmayı lütfen unutmayın. Her yazının sorumluluğu yazan kişiye aittir.
Önemle duyurulur.

Not:

Sizlerden gelecek yazıların eğitici ve öğretici olmasını diliyoruz, çünkü her yazılan yazının sorumluluğu bu dergiye değil yazı sahibine aittir. Toplumu bölmenin vicdan azabını çekmektense her zaman ölçülü olmak en güzeli. Ama eleştiriye ve takdire her zaman açığız.

Teşekkürler

Fiyatı: $ 2.00

BASIN VE YAYIN KOLUNA YAZILARINIZI LÜTFEN HEMEN GÖNDERİNİZ.

Yazışma adresi:
B.T.T.İ.D Elele Dergisi
16-Kent street
Prahran vic 3181
Melbourne, Australia
Tel:(03)9510 4889 -Fax:(03)9510 2417

Sorumlu Başkan: Hasan Meyzinoğlu
Yazıların incelenmesi: Nadır Celil ve Rıza Ahmet
Baskıya Hazırlayanlar: Mehmet İmam Hüseyin, Feriha Reşitoğlu
Bilgisayara geçirenler: Salih Reşitoğlu, Sihem İmam Hüseyin
Yardımcılar: Kâmil Atasoy, Türkan Gagalı

ELELE'NİN ÇIKIŞI VE DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Çocukluk yaşlarımdan hatırlarım, büyüklerimizin dilinden eksik olmayan "Okuyanımız yazanımız yok" sözlerini. Bugün dahi ayni sözler söylenmektedir. Bu sözleri artık sarfetmek, düşünmemek ve etrafını görmemek demektir. Ah şu tembellik olmasa.

ELELE dergimizin çıkmasıyle toplumumuz yeni bir kültür kaynağı sağlamıştır. Bunun toplumumuz için iftihar edici olduğu kadar yararlanılması gereken bir organ olduğuna inanıyorum. Bunun yaşatılması hepimizin görevi olmalıdır.

Davalarımız, dertlerimiz, sorunlarımız bu dergide aksedecek; ve duyurulacaktır. Her türlü ard düşünceler, kaprisler ELELE'yi yolundan alıkoymamalıdır. Dergimiz hiçbir siyasi amac taşımamalıdır. Tek hedefi toplumun sorunları, dünya kültürüne bütün imkânlarla koşulduğu bu çağda toplumumuza hizmet olmalıdır.

Yazımın basında da değindiğim gibi tembellik olmamalı. Okuma ve yazmaya çalışmalıyız. Ülkelerin gelişmişlik ölçüsü okur yazar oranı ile ölçülmektedir. İnsan oğlunun faziletli olması, bilgili olmasına bağlıdır. Bundan 1400 küsur sene önce Hazreti Peygambere (ikra) oku emri gelmiştir.

Dergimizin uzun yıllar toplumumuz hizmetinde kalmasını temenni ediyorum.

Yusuf Kapancı

BÜYÜK SÖZLER

* Erişmek istedikleri bir hedefi olmıyanlar, çalışmaktan da zevk almazlar.

* Kuvvet, ancak akıl ve düşüncenin yardımıyla zafere ulaşır.

* Yaptığınız işin en iyisini yapın, o zaman dağ başında bile olsanız ihtiyacı olanlar sizi bulur.

* Bir tartışmada son sözü söylemek istiyorsanız, "Sanırım siz haklısınız" demeye çalısınız.

Hazırlayan: ***Yusuf Kapancı***

BATI TRAKYA'DAN

KISA HABERLER—KISA HABERLER—KISA HABERLER—KISA HABERLER

AHMET FAİKOĞLU'NA BIÇAKLI SALDIRI

İskeçe'nin eski bağımsız milletvekili Ahmet Faikoğlu geçtiğimiz günlerde kent meydanında bıçaklı saldırıya uğradı.

Olaydan sonra Ahmet Faikoğlu yaptığı açıklamada saldırganı tanıdığını söyleyerek. Kendisine saldıranla Koyun köy nahiye müdürünü hastanelik edenin aynı kişi olduğunu belirtmiş ve "Yönetim saldırganın akıl fukarası olduğunu söylemekle kendini bu tür olaylardan soyutlamaz" dedi . Sayın Ahmet Faikoğlu'na Avustralya'daki Batı Trakya Türkleri olarak kendisine geçmiş olsun diyor ve olayı nefretle kınıyoruz.

Sevgili okuyucularımız Yuvamız dergisinin 104. sayısında "Koyunköy Nahiye Müdürümüz ölesiye dövüldü" başlıklı bir haber yayınlanmıştı. Şimdi sizlere yeri gelmişken bu haberi özet olarak vermek istiyoruz.

Koyunköy Nahiye Müdürü Bandak Hüseyin, elektrik borcunu ödemek için Elektrik İdaresi (DEİ) de olduğu sırada yanına iri yarı birinin geldiğini ve hiç bir soru sual sormadan şakağına sert bir yumruk vurduğunu söylüyordu. Yediği darbe ile yere düşen Koyun Köy Nahiye Müdürü kendisine saldıran kişiyi tanıdığını belirterek. Olay sırasında bankadaki memurlardan yardım istediğini fakat, ona ancak telefonun yerinin gösterilmesinden yakınmış, üstelik memurlardan birinin olaydan sonra bu saldırgana portakal suyu ikram ettiğini, daha sonra olay yerine gelen polislerden de hiç bir yardım görmediğini binbir güçlükle eve vardığında kandisini kaybederek ailesi tarafından hastaneye götürüldüğünü anlatmış.

Sizleri bin türlü eziyetlerle bıktırıp kaçırmaya çalışanlara karşı gösterdiğiniz bunca çaba ve emek gerçekten takdire değer. Sizleri ve Batı Trakya'daki bütün soydaşlarımızı destekliyor, bazı üzücü olaylara maruz kalan toplumumuzun bütün bireylerine geçmiş olsun diyoruz.

Dünyanın demokrasi beşiğinden bir ses yükseldi geçen aylarda .

Bu beşikte büyüyen bir yavru konuşmaya başlamıştı. Türkiye'den kendilerini ziyarete gelen devlet büyüğüne A ΣIXTIP yani hoş geldin diyordu.

YUNAN BASINI AKTUNA'YI NASIL KARŞILADI?

Demokrasinin beşiği diye kendini Dünyaya tanıtmaya çalışan Yunanistan aslında ne kadar azılı bir fanatik olduğunu, kendinden başka hiç kimseye tahammülü olmayan tutumunu iç basınıyla bir kez daha gösterdi.

35 Yıllık bir aradan sonra Türkiye'den Batı Trakya'ya ilk kez resmi devlet adamı sıfatıyla gelen ,Türkiye devlet bakanı ve hükümet sözcüsü Yıldırım Aktuna Batı Trakyadaki Türklerden büyük sevgi ve ilgi görürken Yunanistan basınıda kendilerini

(A ΣIXTIP) mesajıyla hoşladılar.

Resmi bir devlet adamına ziyareti sırasında yumruk atılan tek ülke olan Yunanistanı Avustralya'daki Batı Trakya Türk toplumu olarak büyük bir nefretle kınıyoruz.

Bazı ülkelere ikide bir insan hakları ihtarnamesi sunanları Batı Trakyada her gün gibi ihlal edilen hakları ve yapılan haksızlıklarıda görmelerini rica ediyoruz .

Ama kabahat onlarda değil, onları böyle yetiştiren , öğreten büyüklerinde.

Yukarıda verilen her iki haberin kaynağı Yuvamız dergisidir.

EĞİTİM VE TOPLUMUMUZUN GELİŞMESİ

Ana vatandan onbinlerce kilometre uzaklaşmış ve Avustralya'ya yerleşmiş yahut yerleşecek olan toplumumuzun mutlaka ve mutlaka kendini daha iyi geliştirmesi ve bu günki durumundan çok daha iyi bir düzeye gelmesi gerekmektedir. Bunun için de öncelikle eğitim düzeyimizin yükseltilmesi ve bunun yanında ekonomik gücümüzün geliştirilmesi asıl amacımız olmalıdır.

Okuyamayan çocuklarımız ve gençlerimiz büyüdüklerinde ya belli kesimlerde işçi, yada işsiz olmak zorunda kalacaktır. Aynı şekilde ekonomik gücü olmayan işsizler belki bu gün için işsizlik parası ile geçimlerini sürdürebilecekler ancak, yaşları ilerledikçe, zaman su gibi aktıkça daha ileri yaşlarda çalışmadıkları için pişman olacaklardır. Kaldı ki, böyle giderse bu ülkede de işsizlik parasının diğer gelişmiş ülkelerde olduğu gibi sonuna kadar sürekli verilip verilemeyeceği de tartışma konusudur. Diğer taraftan okumuş toplum ve topluluklar Devlet kademelerinde dahada iyi yerlere geleceklerdir. Yine aynı şekilde ekonomik gücü yüksek olan toplumlar refah içinde yaşayacaklardır.

> Hassasiyet, fedakârlık ve sabırla destekçisi olduğumuz çocuklarımız ve gençlerimizi sıkmadan, kırmadan yetiştirdiğimiz zaman orta ve uzun vadede toplum ve topluluğumuz yücelmiş ve yükselmiş olacaktır.

1960 ve 1970 li yıllarda ülkeye gelen Türk topluluğu uzun süre geri dönüş ile burada kalış arasında bocalamışlardır. O tarihte gelenlerin eğitim düzeyleride oldukça düşük durumdaydı. Hemen hiç biri ingilizce bilmeyen bu büyüklerimizin bir çoğu ister istemez burada kalmışlar, buradan dönüş yapanların büyük bir kısmıda tekrar geri gelmek zorunda kalmışlardır. Büyüklerimiz her ne kadar 2. ve 3. kuşağın eğitimine önem vermişlersede, şimdilik istenilen amaca ulaşılamamıştır.

Çocuklarımızı eğitirken, dikkat edeceğimiz en önemli husus onların asimile olmalarına engel olmaktır. Asimile olmalarını önlerken Avustralya ulusundan kopmak, onlara karşı çıkmak ve çok koyu ırkçı olmayıda kastetmiyoruz. Avustralya ulusu ile uyum içinde olan, onlarla entragasyonu sağlayacak olan gençlerimizin kendi kültürlerini, kendi dillerini,kendi dinlerini ve benliklerini unutmamalarını kastediyoruz. Bunun için de çocuklarımıza doğduğu tarihten itibaren kendi ana dillerini konuşmamız ve konuşturmamız, geleneklerimize tam bağlı olduğumuzu onlara göstermemiz, onlarada bu geleneklerimizi sürdürmelerini sağlamalıyız. Bu gün İngiltere'nin yazılı bir anayasası olmadığı halde geleneklerin anayasa kuralı haline geldiğini hiç bir zaman unutmamalıyız. Tabi ki çocuklarımızı ve gençlerimizi yetiştirirken orta yaşlıların ve büyüklerimizinde güçlerinin yettiği ölçüde çalışarak ekonomik gücü elimizde

tutmak ve çocuklarımıza daha iyi yaşam sağlamak zorunda olduğumuzu unutmamalıyız.

Çocuklarımızı ve gençlerimizi daha küçük yaşta iken mümkün olduğu ölçüde üst düzeyde eğitim almaya teşvik etmeliyiz. Kısa sürede tahsil yapıp bir an önce iş bulup aileye katkı sağlamaları için yahut kendilerine kazanmaları için hiç bir zaman özendirmemeliyiz. Belki işe girmeleri kısa vadede çekici görünecektir, ancak orta ve uzun vadede bu ekonomik fayda sürekli olarak düşecektir. Buna karşılık yüksek öğrenim gören, uzun süre üniversitelerde okuyanlar başlangıçta ailelerimize oldukça yük getirebilecekler ancak saygın mevkilere geldiklerinde ise hem toplumumuzun itibarı artacak, hemde kendi gelir düzeyi ile ailelerin durumu pozitif yönde gelişecektir. Bunun için kısa vadeli hesap yerine orta ve uzun vadeli hesap yapma zorunluluğumuz vardır. Normal eğitim ve öğretim yapan Devlet okullarından şayet özel okullar çok daha iyi eğitim veriyorsa, gerektiğinde çocuklarımızı ve gençlerimizi bu okullara yöneltmeliyiz. Yine aynı şekilde kültürümüzü ve dilimizi öğreten hafta sonu okullarımızda da eğitimin en iyi şekilde verilmesi için tüm gücümüzle destek sağlamalıyız. Hafta sonu okullarımızda verilen eğitimi sadece hafta sonu ile sınırlı tutmayıp işlenen konuları zaman zaman çocuklarımıza kavratmak için elden ne geliyorsa onu yapmalıyız.

Eğitim ve öğretime yönelmeyen çocuklarımızı hiç bir zaman hor görmemeliyiz, hele hele onların okuyamadıklarını yahut okuyamayacaklarını yüzlerine vurarak onların şahsiyetleri ile hiç bir zaman oynamamalıyız. Bu arada çok iyi okulları üniversiteleri dahi bitirerek iyi bir işe giremeyenleride hoş karşılamalıyız. Çünkü çok iyi bir işe girmek onlardan ziyade işe alanların elinde olduğunu unutmamalıyız. Gerek okullardaki öğrenimlerini sürdürmemiş, gerekse okullarını bitirdikleri halde işe yerleşememiş gençlerimizin hemen işçi olmalarından ziyade mümkünse ticaretle iştikal etmeleri için elden ne geliyorsa onu esirgememeliyiz. Öncelikle çocuklarımız evde anne ve babalarını örnek alacakları için aile içindeki davranışlarımıza çocukların yanında daha da özen göstermeli ve çocuklarımızın yanında hiç bir zaman tartışmamalı büyüklerimize saygılı küçüklerimize ise hoşgörülü olmalıyız. Bu arada toplumumuz ve topluluğumuzun bölünmemesi için, birlik ve bütünlük içinde olmak için tüm gayretlerimizi harcamalıyız. Evlatlarımıza yol gösterici olurken onların bizleri örnek aldığını, dilimiz, milletimiz,vatan ve bayrağımıza bağlılıkta onlarında bizlerin parelelinde gelişebileceklerini hiç bir zaman unutmamalıyız.

Hassasiyet, fedakarlık ve sabırlı destekçisi olduğumuz çocuklarımız ve gençlerimizi sıkmadan, kırmadan yetiştirdiğimiz zaman orta ve uzun vadede toplum ve topluluğumuz yücelmiş ve yükselmiş olacaktır.

Salih Reşitoğlu

FEYYAZ SAĞLAM'IN Almanya'da "Batı Trakya Türk şiiri"adlı kitabından alınmıştır

Geçen sayıdan devam:

Müstear imzalı şiirlere ise İleri gazetesinin 212. 213. 214. sayılarında yayınlanan "Yakalı Çoban Deyişler"i verebiliriz.

Almanya'daki Batı Trakya Türk şiirini incelediğimizde başlıca şu konuların ele alındığını görebiliyoruz. Batı Trakya'da verilmekte olan siyasi, dini mücadelenin devamı ve uzantısı olarak bu mücadeleye destek olan şiirler. Batı Trakya problemini çeşitli açılardan dile getiren şiirler. Batı Trakya Türkleri'nin Batı Trakya'da ve Almanta'da iç mücadelelerini konu alan şiirler. Türkiye'ye ve Türk Dünyasına bağlılığı dile getiren şiirler v b..

Şimdi bütün bu temelara ait kısa örnekleri görelim:

Azınlık başlıklı uzun şiirinde Deli Hasan Hüseyin Cahit Batı Trakya'nın problemlerini dile getirirken, insanına ve doğduğu büyüdüğü toprağa bağlılığınıda özellikle vurgular:

"Şu yıldızlı, süslü, kokulu toprağın;
Sahibisin ey sevimli, küçük azınlık
Ne kötüdür yandan yana bu kaçış
Lâkin kaçma, hakkını ara, işitilsin hoş sesin.

Hani benim serbest yuvam, vatanım
Hani kitap, hani öğretmen,hani okul
Vatan güzel, fakat kan ağlar kalbim
Toprak güzel, lâkin benim zindanım.

Dileğim odur ki , her bir nefesimde,
Hürriyetle yaşayayım, mutluluk içerisinde
Serbest olsam azınlık ne tasam
Hakkımdır kokulu toprağımda yaşasam.

Almanya'da yaşamakla birlikte bu şairlerin gönlünde Batı trakya canlıdır. Yüreklerinin yarısı oradadır. Orada sürmekte olan sorunları dile getirirler. Ali Ayazmalı'nın "Neşesiz Günler" başlıklı şiirinden iki dörtlük şöyle:

Döküldü yaprağımız kurudu dallar
Yaka ilinde yamandır hallar
Koşamam uzadıkça uzadı yollar
Yaka yollarını kapayanlar utansın

Yaka'lım tütün yeri için kıvranıyor
Bademlikler, kirazlıklar doğranıyor
Tüm baskılara karşı mücadele yerine
Yıllarca bize sabır tavsiye edenler utansın.

Muzaffer Nalbantoğlu'nun "Batı Trakya'lım" başlıklı şiirinden iki dörtlüğü de aynı yaklaşımla değerlendirebiliriz:

Meriç'ten Karasu'ya uzanır sınırların
Alınıyor elimden verimli toprakların
Kaç yıldır yaslı dumanlı yeşil Rodopların
Bitmiyor çektiğin ızdırapların

Hep tozdur, çamurdur yorgun yolların
Hani nerede tahsilli evlatların
Yağan yağmurdan akar, evin damların,
Reva görülüyor sana en kötüsü bunların.

İsmet Alim Mehmet'de aynı huzursuzluğu uzun bir şiirinde ele almıştır. Son dörtlükte şöyle sesleniyor:
İsmet der ki, ne vatan ne toprak var elimizde
Beş para da kalmadı cebimizde
Kilit vuruldu ezan okunmuyor camimizde
Dini öğretecek imam da kalmadı...

Özkan Hüseyin "Çağrı" başlıklı veciz şiirinde bu problemlere karşı birlik beraberlik içerisinde olunmasının önemi vurgular. Bu şiirinin iki dörtlüğü şöyledir:

Çalmayalım Yunan'ın ekmeğine yağ,
Birlik olur isek dayanmaz bize dağ
Elele aşılacak bu karanlık çağ
Canım kurban olsun Batı trakyam sana

Özkan Hüseyin dermi sözüm duyula,
Bu kadar gaflet yeter dalmayın fazla
Yiğidim bu dava yürümez binbir nazla
Haydi koşalım birlik beraberliğe.

Devamı gelecek sayıda

MANİLER

Maniler Türk Halk Edebiyatında isimleri bilinmeyen şairler tarafından yazılmış dört mısralık küçük ve güzel şiirlerdir.

Eminim Kıbrıstа olduğu gibi, Batı Trakyada da çeşitli vesilelerle mani söylemek ve mani yarışmaları tertiplemek bir gelenektir.

Çok iyi hatırlıyorum, çocukluğumda yaşlı kadınlar ve erkekler düğünlerde karşılıklı maniler söylüyordu.
Gelin hep beraber Batı Trakya ve Kıbrıstan maniler okuyalım.

BATI TRAKYADAN

Ayva sarı, gül sarı
Gile konmuş bir arı
İki genç arasında
Ne arar koca karı

Florinanın dağları
Keskindir rüzgârı
Sanki benden çıkıyor
Atamın günahları

Karşıdan fener gelir
Aklıma neler gelir
Yaşın çok küçük emme
Her hafta dünür gelir

Kara tavuk gak dedi
Yumurtaya bak dedi
Anam verecem dedi
Babam daa ufak dedi

Evlerimiz düzdedir
Koyunlarm yüzdedir
Yâr geliyor deseler
Beşibirlik müjdedir

Çayır çimen otları
Askeriye topları
Florinadan geliyor
Yârimin mektupları

Karanfilim sarkarım
Açılmağa korkarım
Yâr geliyor deseler
Hasta olsam kalkarım

KIBRISTAN

Merdivenim kırg ayag
Kırkına vurdum dayag
Duydum yarim geliyor
Seyirddim yalın ayag

Dağlarda meşelerde
Gül yağım şişelerde
Yarimi eller almış
Ben galdım köşelerde

Ahırda sarı saman
Aman a beyim aman
Halg dilinden usandım
Nikâhımız ne zaman

Karpuzu biçagladım
İçine su sagladım
Yari yanımda sandım
Yastığı gucakladım

Karpuz bıçaglanır mı
Üstü saçaglanır mı
Gidi Allahtan gorgmaz
Yasdıg gucaglanır mı

Hısarın altı maden
Yarim ağlayor neden
Söyleyin ağlamasın
Çıgdım hasdahaneden

Minarede ezan var
Gız köşkünde gezen var
Şu Gıbrısın içinde
Yüreciğmi ezen var

Hazırlayan: ***Sihem İmam-Hüseyin***

ÇEYREK ASIRLIK KÖYÜMÜZ PRAHRAN

"Prharan benim köyümdür. Burada dünyaya gözlerimi açtım ve burada büyüdüm. İlk okula burada başlayıp liseyi de burada tamamladım", diyen bir gencimizin bu sözleri beni de 24 yıl gerilere götürdü.
Prahran'e ilk ayak basışımız, geçen bunca iyi veya kötü zaman bir filim şeridi gibi gözümün önünden akıp geçti.

Çeyrek asırlık zaman, çileli bir hayata rağmen Prahran, köyümüz ve kentimiz oldu. Özellik ve güzelliklerle dolu yerleşim yerimizi tanıyalım.
Bunca yıl burada yaşayan bizlerin, burasını yeterince tanıyabilmemiz için ufak çapta yaptığım araştırmaları ELELE dergimiz vasıtasıyle sizlere iletmeğe çalışacağım.

Buranın isminin Prahran değil, POURRA-RAN idi Aboriginalıların dilinde. Yağmur yağınca sular altında kalan bu arazinin 1850 yılında değeri 55 Sterlin imiş.

Aşağıdaki belge Prahran'in satış sözleşmesini İngilizce olarak açıklıyor.

devamı gelecek sayıda

Yusuf Kapancı

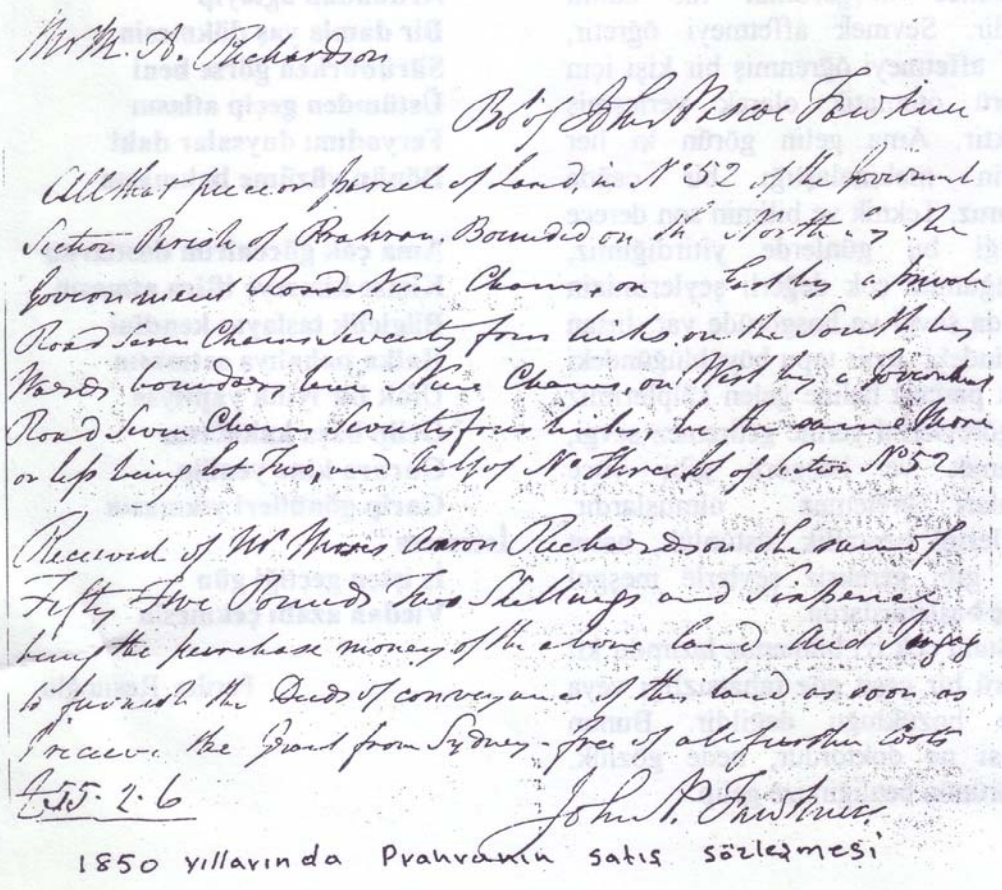

Melbourne 25th July 1850

Mr W. A. Richardson

Bo of John Pascoe Fawkner

All that piece or parcel of Land in N°52 of the Government Section Parish of Prahran. Bounded on the North by the Government Road Nine Chains, on East by a Private Road Seven Chains Seventy four Links, on the South by Wards boundary Nine Chains, on West by a Government Road Seven Chains Seventy four Links, be the same more or less being Lot Two, and half of N° Three of Section N°52

Received of Mr Moses Aaron Richardson the sum of Fifty Five Pounds Two Shillings and Sixpence being the purchase money of the above land and I agree to furnish the Deed of conveyance of this land as soon as I receive the Grant from Sydney - free of all further costs

£55. 2. 6

John P. Fawkner

1850 yıllarında Prahranın satış sözleşmesi

1995 HOŞGÖRÜ YILINIZ KUTLU OLSUN

Sevgili okucularımız, 1995 yılının Uluslararası Hoşgörü Yılı olduğunu biliyormuydunuz ?

Bilmiyenlerimizin fazla üzülmesine gerek yok. Zaten dünyamıza şöyle bir göz gezdirdiğimizde hoşgörünün varlığı insana pek inandırıcı gelmiyor. Hani Horgörü veya Boş veri yılı deseler millet daha çabuk inanırdı.

Peki bizler Avustralya'daki Türk toplumu oalrak ne kadar hoşgörülüyüz, ister ilkin onun bir değerlendirmesini yapalım. Aslında Avustralya'nın diğer etnik gurupları ile çok uyumlu denecek ilişkilerimiz var. Ama bizim hoşgörüsüzlüğümüz kendimize karşı, kendi toplumumuza karşı. Bunun da nedeninin araştırılması gerek.

Bence hoşgörünün ilk adımı sevgidir. Sevmek affetmeyi öğretir, zaten affetmeyi öğrenmiş bir kişi için hoşgörü otomatik olarak yerleşmiş demektir. Ama gelin görün ki her şeylerin makinalaştığı bir çağda yaşıyoruz. Teknik ve bilimin son derece geliştiği bu günlerde yitirdiğimiz, unuttuğumuz çok değerli şeylerimizin arasında sevgi ve hoşgörüde var. İnsan bedenindeki tenis topu büyüklüğündeki bir et parçası haline gelen kâlplerimiz esas görevlerini yerine getiremez sevgi, merhamet ve hoşgörü gibi yüce duyguları üretemez olmuşlardır. Kendilerini bencillik, üstünlük, haset nefret gibi gereksiz şeylerle meşgul etmeye başlamışlardır.

Şunu çok iyi bilmemiz lazımdır ki! hoşgörü bir çeşit göz rahatsızlığı veya görme bozukluğu değildir. Bunun tedavisi ne doktordur, nede gözlük. Hoşgörünün benliğimize gelip yerleşmesi için önce sağlam bir kalb e, sağlam bir beyin e, karşılıklı güvene ihtiyacı vardır. aslında bunlar yalnız hoşgörünün ihtiyacı olan şeyler değil, aynı zamanda insanlara rahat ve sağlıklı bir yaşam için de gerekli olan şeylerdir. Bakın şairimiz ne güzel söylemiş:

Gelin Tanış Olalım
İşi Kolay Kılalım
Sevelim Sevilelim
Dünya Kimseye Kalmaz

.....

Gücenmem !
Kimse beni sevmesin
Öldüğümde benim için
Hayır dua etmesin
Ardımdan ağlayıp
Bir damla yaş dökmesin
Sürünürken görse beni
Üstümden geçip atlasın
Feryadımı duysalar dahi
Dönüp yüzüme bakmasın

Ama çok gücenirim dostlarım
Kimse kimseye iftira atmasın
Bilgiçlik taslayıp kendini
Halka pahalıya satmasın
Ufak bir iyilik yaptıysa
Gelip başa kakmasın
Gurura kine yenilip
Garip gönülleri yıkmasın

İstemem !
İş işten geçtiği gün
Vicdan azabı çekmesin

Feriha Reşitoğlu

ÇİFTE BAYRAM KUTLADIK

Değerli Okurlarımız,

Geçen Mayıs ayı içinde, biri dini bayramlarımızdan olan Kurban Bayramı, diğeri ise sosyal hayatımızda önemli yer teşkil eden Anneler Günü olmak üzere iki bayramı birlikte yaşadık.

Dini bayramlarımızın kutlanmasına bu güne kadar itiraz eden olmamıştır. Zaten olamazda. Bu mümkün değil.
Ama, şu veya bu sebeple anneler gününe karşı çıkanları görüyoruz. Neymiş efendim; Anneler günü de ne demekmiş? Hergün anneler günü imiş. Belki de haklıdırlar. Eğer yapılan kutlamalar annelere karşı saygı ve sevgiden uzak, sırf göstermelik olarak yapılıyorsa, bende bu görüşe katılıyorum. Ancak biz gene kimseye sataşmadan, konunun insancıl yönüne, yanı analarımıza karşı saygı ve bağlılık yönüne bakalım.

Türk aile hayatında, anaların yeri nekadar mukaddes bunu hepimiz biliriz. Topluma yön ve şekil veren kurumların başında aile gelir. Aileye ruh veren ise gene analarımız degil mi?
Öyleyse bize şefkat abidesi olan, yemeyip yediren, ayaklarının altında cennet kokan analarımızı senelerce evladına kavuşma hasreti ile yanıp tutuşan ana kalbindeki ızdırabı anlatmak mümkün mü acaba. Bizler, bölesine mutlu güleri gelin hep birlikte kutlayalım ve Cenabı Allah bir an önce herkesi hasretine kavuşturtsun diyelim.

GURBETTE ANAYA MEKTUP

Mektubuma başlamadan evvela
Hepinize çok çok selam ederim ana
Gece gündüz niyaz edip Allaha
Her zaman hayır dua ederim ana

Şu hasret olmasa yok başka tasam
Bilmemki hasreti nasıl anlatsam
Sana iki satır yazmaya kalksam
Hasretlik kâğıda sığmıyor ana

Ana, bügün anneler günü duydun mu bilmem
Hasretle geçen yılları saydın mı bilmem
Oğlum deyip sarmaya doydun mu bilmem
Ben sana doymadım, doymadım ana

Mektup yazıp hatırını sözledim
Postalardan mektubunu gözledim
Hasretini yüreğimde gizledim
Bilsen seni nasil özledim, özledim ana

Gurbetlik bilinmez gelmeden başa
Hasret kaldım hep bacı kardaşa
Ayrılık ölümden zor, denmemiş boşa
Hasretin bağrımda kor oldu ana

Analık Hakkın herşeyden değer
Hasretin çekmekse çok zormuş meğer
Elini öpmek nasip olmazsa eğer
Ne olur Hakkını Helâl et, ana.

Kâmil Atasoy
5 Mayis 1995

Batı Trakya Türk Kadınlar Kolu Kaplıcalara Gezi Düzenledi

Hazırlayan: Müzeyyen Mustafaoğlu

Sayın okuycular, 11 Haziran Kaplıca Gezimiz şahane geçti. Hava içimizi ne kadar karartmak istemişse de bizim neşe ve heyacanımız sönmedi. Memleket aşrı bir seyahate gidercesine heyacanlıydık.

Otobüs sabah 8-15' de cemiyetin önünden hareket etti ve 9-10' da mola vermek için büyük bir meyve bahçesinde durdu. Alış veriş ve sohbet derken yola devam ettik . Otobüsü sormayın, içinde en modern tesisler örneğin: televizyon, video, bol şakalarla Dalesford'a nihayet saat 1-30' da vardık.

Eh! Yağmuru bereket saydık ve bir koruntunun altında nefis Türk yemeklerini paylaşıp yedik. Daha sonra dileyen çarşıyı gezdi, kahve içti, dileyense kaplıcalara girip şifa aradı.

Saat 3-00' te tekrar yola koyulduk ve dönüşte bir çiçek bahçesinde mola verdik. Öyle bir bahçe ki kendimizi Cennet'te hissetik. hatta alış verişsiz asla ayrılamadık. Yine neşeli bir havayla evimize döndük. Yağmur dedi ki: "Benim bereket göstermemin sembolü Allah tekrarını nasip etsin demektir".

Üstteki resim: B.T.T. Kadınlar Kolu kaplıca gezisinden bir görünüş.
Soldan sağa: B.T.T.Kadınlar kolu başkanı Fatma Hüseyin—Veznedar Azize Celil—ve geziye katılan üyelerimiz

SİZİN KÖŞENİZ

YEMEK TARİFİ

KAŞNİKA:

Orta boy tepsi için:
2 Baş pırasa
1 Baş soğan
Kızartmak için sıvı yağ
3 Yumurta
2 Bardak mısır unu
1 Bardak kabaran un
2 Bardak su
2 Bardak süt
Tuz ve kırmızı toz biber

YAPILIŞI:

Önce pırasa küçük küçük doğranılır. Bir tavada soğanla birlikte sindirilir. Önce su ve süt karışımı kaynatılarak mısır unu haşlanır ve soğmaya bırakılır. İçine yumurtalar, kabaran un tuz ve biber karıştırılır. Daha sonra sendirilmiş pırasalar ilave edilir. Dibi yağlı tepsiye dökülerek üstüne yağ. biber ve kekik serpilir. Kızdırışmış fırına sürülür .

Not: Bu hamurun katı olmamasına özen gösteriniz.

Afiyet olsun

FIKRALAR

ON GÜN KAVGASI

Nasreddin Hoca bir kadınla evlenmiş. Üç ay sonra da bir çocukları dünyaya gelmiş...Hoca kızıp köpürünce kadın şu cevabı vermiş.

—İlâhi Hoca , ne kızıp duruyorsun. Ben sana varalı üç ay oldu. sen bana varalı üç ay, ettimi altı ay, üç ayda çocuğu karnımda taşıdım, ettimi dokuz ay. On gün için mi bu kadar patırtı gürültü çıkarıyorsun demiş

ÖKÜZ SUÇUNU BİLİR

Bir gün Hocanın bahçesine bir öküz girmiş, her şeyi allak bullak ederek oldukça zarar ve ziyan vermiş Hoca'ya. Hoca sopayı kaptığı gibi öküzün peşine düşmüş ama bir türlü öküzü yakalayamamış ve hoca yorulunca evine geri dönmüş. Ertesi gün camiye giderken Hoca birde ne görsün. Bir önceki gün yakalayamadığı öküzü kanı arabasında koşulu görmüş. Hoca bastonu kaptığı gibi başlamış hayvanı dövmeye. Öküzün sahibi çıkışmış hocaya:

—Durup dururken hayvancağızı ne dövüyorsun? demiş . Hoca bir yandan değneği indirirken bir yandanda cevap vermiş:

— O sucunu bilir ! demiş.

DUYURU

"Batı trakya'dan Manzaralar" Adı altında bir fotoğraf yarışması düzenlenmiştir. Niyetimiz halkımızın elinde varlığına inandığımız kıymeti biçilmez değerde olan fotoğrafların yalnız bir albümün sayfasında kapalı kalmaktansa, bunları değerlendirmek ve halkımıza tanıtmaktır. Ayrıca 1.2.3. dereceye giren fotoğraflar ödüllendirilecektir. Bu fotoğrafların bazılarını kartpostala çevirerek uzun vadede ek bir gelir kaynağı yaratılırken 12 taneside derneğimizin kendi adına çıkaracağı takvimin yapraklarını süsleyecektir.

Giriş koşulları: 1- Her kişi ancak 3 fotoğrafla katılabilecek. 2- Bu fotoğrafların arkasına adınızı ve adresinizi yazınız. 3- Bu fotoğraflarla ilgili ayrıntılı bilgi veriniz.4- Hangi tarihte nerede ve neresi olduğunu belirtiniz.5- Katılmak isteyenlerin en geç 10 Ağustosa kadar fotoğraflarını göndermeleri gerekir.

Adres: ELELE Dergisi BT.T.İ.D
16 Kent St . Prahran 3181 Melbourne vic Australia.

DUYURU

Melburn'edeki bütün telefon numaralarının başına 9 rakamı getirilmiştir. Bundan böyle arayacağınız telefon numaralarının başına bu rakamı koymayı unutmayınız.

İLAN

Avustarlya'da ELELE Dergisine Avustralya'da ki günlük gazeteleri takip edecek onları türkçeye çevirecek bir elamana ihtiyacımız vardır. Özellikle gençlerimizden rica ediyoruz.İlgililenlerin yazılı olarak derneğimize baş vurmaları gerekmektedir.

.....

GÜZEL BİR SÖZ

Görmemek için gözünü yumanı
Duymamak için kulağını kapatanı
Artık kimse uyandıramaz

BAKIN ŞU KAYNANANIN HALİNE

Hazırlayan: Dernek kahvecisi
Hacı Salih Mustafaoğlu

Ahmet ev bark olmuş ve çoluk çocuk sahibi olmuşlar, günler aylar, seneler derken kaynana yaşlanmış, kendini bakamaz hale gelmiş. Bir hafta derken aylar geçmiş, kadıncağız sonunda Oğlu Ahmed'e gelinini şikâyet etmiş. Ahmet oğlum sen işine gidip geliyorsun hiç annenin halini sormuyorsun demiş. Açmısın tokmusun- kuru ekmekleri yerken kurudum kaldım. Yaz geçti karpuz yemedim, kış yarı oldu bir portakal görmedim, ne bu annenin çilesi ? Ahmet kızmışmı kızmış. Hemen hanımını çağırmış. "Bak hanım efendi! Annem senden şikayetçi. Ben işime gidip geliyorum. evin idaresi sende. Bir annem sana çok geliyorsa söyle. Bu sefer gelin söze başlamış: Yidiği gözüne duracak yimediğini yidirmeye çalışıyorum, giymediğini giydirmeye uğraşıyorum. Sen inanmazsan gel kapıda sesle, ben ne yapayım? Şunu pişirdim yimem bunu getirdim yimem. Ahmet kapıda sesleye dursun, gelin içeriye girmiş. Anne ! Anne ! sana şu sarı çiçekli fistanımı giydireyimmi ? Kadıncağız: Giymem, giymem diye bağırmış. Anneciğim sana yüksek ökçeli kunduralarımı giydireyimmi ? Giymem, giymem diye bağırmış. Gelin hemen dışarı çıkmış. Ahmet, duyduna sana sütlü çorbacık yapsam yirmisin, yimem diye bağırıyor. Sana işkembeli fasulye pişireyim yirmisin diye sordum duyduna ? yimem, yimem diye bağırıyor. Saf Ahmet'te giymem i yimem anlamış. Zavallı kadıncağız gün ve gün düşmüş, en sonunda açlıktan ölmüş. Cenabu Allah kimseyi namerde değil, merd'e dahi muhtaç etmesin.

Amin....

GÜVENE MUHTACIZ

Küçük yaşlarda yaramazlığımız başlar ve daha sonra küçük hatalarımız. Çocukluk defterine geçip her gün bir sayfası kapatılıp unutulur.

Büyüdüğümüzde hatalarımız yine devam eder, bu sefer sayfalara değil vicdanımızın defterine yazarız.

Zaman zaman vicdan defterini ağır gelir insana. İşte o zaman birilerine ihtiyaç duyarız. Ne yazık ki bu zamanda güvenilebilecek bir dost bulmak çok zor. Bazen bunalıma girip vicdanımızın sesine daha fazla dayanamayıp, dost diye güvendiklerimize derdimizi açar, her şeyi anlatırız. İşte hatalarımıza bir hata daha işlemiş oluruz.

Bu zamanda sadık bir dost bulmak Tatslotto'yu yakalamaktan çok daha zor.

Rükiye İbrahim

BİRLİĞİMİZİ—DİRLİĞİMİZİ KORUYALIM

Kıymetli okuyucular, İslâm dini beraberlik fikrine büyük bir önem vermiş ve bu konuda bir çok tavsiyelerde bulunmuştur.

Şunu kesinlikle ifade edelim ki; nerede birlik varsa orada dirlik bereket, nerede ittifak varsa orada kuvvet başarı vardır. Bu hikmeti tespit eden Peygamberimiz (as) " Allah'ın (c.c) kudret eli topluluk üzerindedir" diyerek topluluk ruhunun önemi ve yararını gözler önüne sermiştir. Birlikteki bereketi, topluluktaki rahmeti, müşterek hareket etmekteki başarıyı dinimizin bir çok emirlerinde görmek mümkündür. Sık ormanlara nasıl fazla yağmur düşerse, birlik şuuru ile hareket eden kimselerin üzerinede Allah'ın (c.c) rahmeti kat kat iner. Aksi halde, toprağa tek tek düşen yağmur taneleri gibi olursak, toprak tarafından yutulmamız kaçınılmazdır.

İslâm dini iman esaslarını kabul eden ve üzerine düşen görevleri yapan kimseri kardeş olarak kabul ve ilân etmiştir. Kur'anı kerim bu hakikati "Müminler ancak kardeştirler" açıklamasıyle idealleştirmiştir. Korunması zorunlu olan kardeşlik ruhunun gevşemeye başladığını gören sağ duyulu her müslüman vakit geçirmeden sorunun ortadan kaldırılması hususunda çalışmalıdır. Birlik şuurunu kaybedenler, başkalarını hakir, aşağı görmeye çalışırlar. Bir milletin fertleri sen şöylesin ben böyleyim gibi sözlerle kısır çekişmelere başlarlarsa, milletin ve vatanın bağımsızlığı ile geleceğini tehlikeye düşürmüş olurlar. Böylece insanlar arasında mevcut olan huzuruda bozarlar. Bu durumdan faydalanan dış mihraklar ile şer yuvalarıda içimizde ihanetlerini tezgâhlamaya başlarlar.

Asırlarca dünyanın büyük bir bölümüne hakim olan ve o bölgelere adalet,ilim medeniyet dağıtan müslümanlar bu gün kahredici bir eziliş ve yıkılış dönemi geçirmektedirler. Ne zaman ki, müslümanlar aralarından sevgiyi, saygıyı ve hoşgörüyü kaldırdılar kardeşlik duygularını yok ettiler, bölündüler, guruplara ayrıldılar, sen ben kavgasına başladılar işte o zaman ateşe atılan buz parçası gibi eriyiverdiler.

Bu noktadan hareketle, Avustralya'da yaşayan Türk toplumuda geleceğine bakabilmak için, barış ve huzur ortamını kurabilmek zorundadır. Bunun içinde, geçmişteki ve günümüzdeki bazı problemleri nazara vermeden, zikretmeden sürekli olarak ileriye doğru yürümelidir. Ana vatanlarından binlerce kilometre uzakta bulunan, yıllarca sıkıntılar ve güçlükler çekerek bu güne kadar gelebilmiş olan bu güzüde (seçkin) topluluk bilmelidir ki; kendisinin dostu ancak kendisidir. Şimdi bu gerçeği anlamayan, bimeyen, geçirilen zor günlerde bu toplumun içerisinde yaşamayan ve çok sonraları çeşitli sebeplerle Avustralya'ya gelmiş bazı insanların mevcut huzuru bozmaya yönelik bazı davranışlar içerisinde oldukları görülmektedir. Bu insanların aldatmasıyla toplumda karışıklık çıkaranlar şu hususu gözden kaçırmamalıdırlar. Herkesin birbiriyle uğraştığı, birbirni çekiştirdiği bir ortamda geleceğimizin ümit kaynağı, vatanımızın bekçisi ve dinimizin hizmetçisi oalcak çocuklarımızı ve gençlerimizi kazanmamız mümkün olabilirmi ? Onlar ancak, bir huzur ve barış ortamında vatanımıza, milletimize, dinimize kazandırılabilirler. Bu gün toplumumuzdan uzaklaşan gençlerin sorumluluğu hepimizin omuzlarındadır ve kimsenin onları suçlamayada hakkı yoktur.

Gençlik asi, gençlik sorumsuz, gençlik dağınık, gençlik din iman tanımıyor, gençlik büyük küçük bilmiyor, gençlik vatanını milletini sevmiyor, gençlik yakın tarihimizden uzak tarihimize kadar yetişmiş büyük devlet, ilim din ve her sahadaki insanımıza sövüyor gibi suçlamalarla şikâyetlerde bulunan bizler, peki hep gençlermi suçludur ? zamane gençliği deyip kendimizi tamize çıkarmamız mümkünmüdür ? gençliğin içine düştüğü buhranın bizi ilgilendiren yönü yokmudur ? İşte bu çocuklar ve gençler büyüklerini yakın takibe almış durumdadırlar. Eğer onları kazanmak istiyorsak mutlaka toplumda barış ve huzur ortamını sağlamak zorundayız. Değilse Rabbin huzurunda vereceğimiz çetin hesaptan korkalım. Şairin söylediğine kulak verelim!

Birlik olmasa vatan yaşamaz, çünkü can olmayınca ten yaşamaz.

Sevgili okuyucular, birlikte gizli Hakk'ın rızası, birlikte mümkün halkın felâhı (kurtuluşu)!

Birlikte hikmet, birlikte rahmet, birlikte mümküm her türlü hizmet !Allah'ın Rahmeti,Bereketi,ve Selâmı üzerinize olsun.

Hakkı Şah Yasdıman
DEÜ İlâhiyat Fakültesi Dinler Tarihi Ana Bilim Dalı Öğretim Elamanı